

Nikham mod Sverige (appl. 23446/94 EMK kendelse, afsagt den 12. oktober 1994)

Sagsfremstilling:

Den iranske statsborger, Nikham, indrejste i Sverige i august 1992 efter at være blevet meddelt opholdstilladelse i henhold til de svenske regler om familiesammenføring. I juni 1993 blev han idømt tre års fængsel for handel med narkotika og 10 års indrejseforbud i Sverige. Under sagen opponerede Hikham mod udvisningen, i det han bl.a. gjorde gældende, at familien hjemme i Iran havde truet ham. Under appelsagen oplyste Nikham endvidere, at han i tilfælde af udvisning risikerede at blive straffet i Iran for at have hjulpet sin hustru ud af Iran, og at han risikerede at blive forfulgt på grund af sin tilknytning til den afsatte Shah og sin tilknytning til trosretningen Bahai. De svenske myndigheder fandt imidlertid ikke, at der var nogen hindringer for Nikhams udvisning til Iran.

Påstanden:

Nikham indbragte Sverige for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at de svenske myndigheder ville krænke artikel 3 ved at udvise ham til Iran, idet han dér risikerede overgreb i strid med artikel 3.

Menneskerettighedskommissionens bemærkninger:

Kommissionen afviste Nikhams klage som åbenbart ugrundet. Kommissionen lagde ved afgørelsen vægt på, at Nikham først sent i forløbet havde oplyst, at han frygtede overgreb på grund af sine politiske og religiøse anskuelser i Iran selvom intet havde forhindret ham i tidligere at have oplyst herom. På den baggrund fandt Kommissionen, at der var grundlag for at betvivle troværdigheden i Nikhams påstande.